

Czwartek, 17 września 2020 r.

P9_TA(2020)0227

Maksymalizacja potencjału efektywności energetycznej zasobów budowlanych UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2020 r. w sprawie maksymalizacji potencjału w zakresie efektywności energetycznej zasobów budowlanych w UE (2020/2070(INI))

(2021/C 385/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 194,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych ogłoszony dnia 17 listopada 2017 r. przez Parlament Europejski, Radę i Komisję na Szczycie Społecznym na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego w Göteborgu,
- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2018 r. zatytułowany „Czysta planeta dla wszystkich. Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki” (COM(2018)0773),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając „ślad środowiskowy produktu” ogłoszony w komunikacie Komisji z dnia 20 września 2011 r. pt. „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)0571),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 11/2020 z dnia 28 kwietnia 2020 r. pt. „Efektywność energetyczna budynków – należy położyć większy nacisk na opłacalność inwestycji”,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 12 grudnia 2019 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie przyszłości systemów energetycznych w unii energetycznej, mających zapewnić transformację energetyczną oraz realizację celów w zakresie energii i klimatu w okresie do roku 2030 i późniejszym,
- uwzględniając pakt amsterdamski ustanawiający agendę miejską dla UE, uzgodniony w dniu 30 maja 2016 r. podczas nieformalnego spotkania unijnych ministrów odpowiedzialnych za sprawy miejskie,
- uwzględniając Kartę lipską na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich, przyjętą podczas nieformalnego posiedzenia unijnych ministrów odpowiedzialnych za rozwój obszarów miejskich w dniach 24–25 maja 2007 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210.

Czwartek, 17 września 2020 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu – europejska, długofalowa i zgodna z porozumieniem paryskim wizja strategiczna na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie uruchomienia infrastruktury paliw alternatywnych w Unii Europejskiej: czas na działanie! ⁽¹⁴⁾,

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 75.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0217.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0438.

Czwartek, 17 września 2020 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie przyspieszenia innowacji w dziedzinie czystej energii ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie „W kierunku nowej struktury rynku energii” ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie strategii UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0134/2020),
- A. mając na uwadze, że w budynkach zużywa się około 40 % energii i powstaje 36 % emisji CO₂ w UE, a więc ich gruntowna, w tym gruntowna etapowa renowacja jest kluczowa dla osiągnięcia unijnego celu zerowej emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r.;
- B. mając na uwadze, że sektor budowlany jest największym pojedynczym konsumentem energii w UE, że 97 % unijnych zasobów budowlanych nie jest energooszczędnych, że tylko 0,2 % budynków mieszkalnych w UE jest poddawanych gruntownym, w tym gruntownym etapowym renowacjom każdego roku, oraz mając na uwadze, że ponad 94 % dzisiejszych budynków będzie stać w 2050 r., a większość domów, szkół i biur, z których będziemy wtedy korzystać, będzie już wybudowana;
- C. mając na uwadze, że ogrzewanie pomieszczeń i wody odpowiada za około 80 % zużycia energii przez gospodarstwa domowe, gdyż połowa budynków w UE posiada indywidualne kotły zainstalowane przed 1992 r., których efektywność wynosi 60 % lub mniej, a 22 % indywidualnych kotłów gazowych, 34 % bezpośrednich nagrzewnic elektrycznych, 47 % kotłów olejowych i 58 % kotłów zasilanych węglem kamiennym jest starszych, niż wynosi ich techniczny okres eksploatacji;
- D. mając na uwadze, że zwiększenie wskaźników renowacji do prawie 3 % i renowacja 210 mln istniejących budynków może stworzyć do 2 mln miejsc pracy ⁽¹⁸⁾ w sektorze budowlanym, który odpowiada za około 9 % PKB Unii i jest ważnym elementem strategii naprawy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19, a także mogłoby zapewnić wkład w czystą gospodarkę jako część Europejskiego Zielonego Ładu;
- E. mając na uwadze, że Obserwatorium zasobów budowlanych UE odgrywa kluczową rolę w monitorowaniu i poprawie ogólnej charakterystyki energetycznej budynków w UE dzięki danym, które są wiarygodne, spójne i łatwe do porównania;
- F. mając na uwadze, że jakość życia wszystkich obywateli można poprawić dzięki podejmowaniu działań prowadzących do poprawy efektywności energetycznej zasobów budowlanych w UE, a więc głównym wyzwaniem jest złagodzenie presji, jaką odczuwa szacowana na 50 mln liczbą gospodarstw domowych w Unii Europejskiej doświadczających ubóstwa energetycznego, obniżenie rachunków za energię i zapewnienie wygodnych, przystępnych cenowo i energooszczędnych mieszkań dla wszystkich;

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 10.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 204 z 13.6.2018, s. 23.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 204 z 13.6.2018, s. 35.

⁽¹⁸⁾ Ürge-Vorsatz, Diana, Tirado-Herrero, Sergio, Fegyverneky, Sándor, Arena, Daniele, Butcher, Andrew i Telegdy, Almos, *Employment Impacts of a Large-Scale Deep Building Energy Retrofit Programme in Hungary*, [Wpływ na zatrudnienie spowodowany szeroko zakrojonym programem gruntownej renowacji energetycznej budynków na Węgrzech], 2010; Janssen, Rod i Staniaszek, Dan, *How Many Jobs? A Survey of the Employment Effects of Investment in Energy Efficiency of Buildings*, The Energy Efficiency Industrial Forum, [Ile miejsc pracy? Analiza wpływu na zatrudnienie spowodowanego inwestycjami w efektywność energetyczną budynków], 2012.

Czwartek, 17 września 2020 r.

- G. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) szacuje, że ludzie spędzają około 90 % czasu wewnątrz budynków mieszkalnych i niemieszkalnych, że ponad pół miliona Europejczyków umiera przedwcześnie każdego roku z powodu niskiej jakości powietrza wewnątrz pomieszczeń⁽¹⁹⁾ oraz że dzięki otwieraniu okien domy mają odpowiednią wentylację i lepszą jakość powietrza, a także więcej światła dziennego, stając się zdrowszymi, co ma kluczowe znaczenie, w szczególności podczas obecnego kryzysu związanego z COVID-19;
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski wezwał „do przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej budynków, zgodnie z większymi ambicjami w dziedzinie klimatu, oraz do wzmocnienia ich wdrażania poprzez wiążące cele krajowe”⁽²⁰⁾;
- I. mając na uwadze, że do uzyskania energooszczędnych budynków oraz osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej do 2030 r. konieczne są inwestycje w renowację budynków europejskich o wartości ponad 282 mld EUR, a także inteligentne połączenie rygorystycznego wdrażania obecnych strategii politycznych, nowych inicjatyw politycznych w celu wycofywania budynków o najgorszej charakterystyce energetycznej, dalszych i odpowiednich mechanizmów finansowania oraz inwestycji w innowacyjne rozwiązania;
- J. mając na uwadze, że zintegrowane programy renowacji mają mieć charakter całościowy, być zgodne z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim” oraz skupiać się na szerszych ekosystemach dzielnic, obejmując cele w zakresie wysokiej redukcji energii dla poszczególnych budynków, a także opierają się na najlepszych praktykach i obejmują trzy główne filary:
- a) typologię budowy i materiały budowlane, tj. wymaganie dogłębnej wiedzy na temat wieku, zastosowania i metody konstrukcji budynków oraz ich potencjału w zakresie oszczędności energii, a także opisu rodzajów materiałów do zastosowania w całym procesie renowacji, w tym wpływu ich cyklu życia;
 - b) zapewnianie źródeł zrównoważonej energii i dostęp do takich źródeł, w szczególności odnawialnych źródeł energii na miejscu i w pobliżu, w tym systemów ogrzewania lub chłodzenia, lub wykorzystywanie zdolności budynków do magazynowania ciepła, usług typu pojazd-otoczenie i innych opcji elastyczności umożliwiających integrację sektorową;
 - c) korzyści wspólnotowe/społeczne, w szczególności włączenie lokalnych społeczności do wszystkich projektów i programów renowacji energetycznej, by zająć się kwestią ubóstwa energetycznego, braku zasobów technicznych lub finansowych oraz luk informacyjnych;
- K. mając na uwadze, że wdrożenie tego podejścia opartego na trzech filarach gwarantuje, że opracowywane i wdrażane zintegrowane programy renowacji skupiają się na ogólniejszych korzyściach dla ludzi i społeczności, jakie mogą wynikać z renowacji, takich jak efektywność energetyczna, odporność na zmianę klimatu, konkurencyjność przemysłowa, zrównoważony charakter, włączenie społeczne i dostępność;

Dzielnice i społeczności

1. podkreśla rolę dzielnic i społeczności, a także innych podmiotów takich jak organy lokalne i regionalne oraz MŚP w zintegrowanych programach renowacji jako całościowym podejściu do renowacji celem stworzenia bardziej efektywnego energetycznie i neutralnego dla klimatu sektora budowlanego do 2050 r., zgodnie z dyrektywą w sprawie charakterystyki energetycznej budynków;
2. domaga się, aby polityka w zakresie budynków i renowacji była całościowa i integracyjna, przyczyniała się do osiągnięcia celów klimatycznych UE, obejmowała zintegrowane programy renowacji uwzględniające lokalne łańcuchy wartości, usługi społeczne i przystępność cenową, gotowość budynków do obsługi inteligentnych sieci, odpowiednie

⁽¹⁹⁾ Światowa Organizacja Zdrowia: *Over half a million premature deaths annually in the European Region attributable to household and ambient air pollution* [[Ponad pół miliona przedwczesnych zgonów rocznie w Regionie Europejskim spowodowanych zanieczyszczeniem powietrza w gospodarstwach domowych i powietrza atmosferycznego], 2018.

⁽²⁰⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu, Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

Czwartek, 17 września 2020 r.

zdrowe wewnętrzne warunki klimatyczne i jakość środowiska, mobilność, funkcje techniczne, przemysłowe i w zakresie efektywności energetycznej budynków, umożliwiła produkcję i wymianę energii odnawialnej na miejscu lub w pobliżu oraz elastyczność popytu, a także wykorzystanie nadmiaru energii cieplnej i chłodniczej z pobliskich instalacji przemysłowych, lokalnych systemów transportu bądź dróg wodnych, jeśli opcja taka ma zrównoważony charakter;

3. zwraca uwagę na ważną rolę, jaką odgrywają obywatele w renowacji budynków mieszkalnych, a także na znaczenie tworzenia wydajnych narzędzi i najlepszych praktyk oraz udostępnianie na szczeblu lokalnym wszelkich możliwych informacji i wiedzy, w tym możliwości związanych z technologiami (np. inteligentnymi licznikami); uznaje ponadto impuls nadawany przez wspólnoty energetyczne, które zrzeszają i informują obywateli oraz angażują ich w rozpoczynanie własnych działań renowacyjnych lub produkcji energii ze źródeł odnawialnych, oraz domaga się kompleksowego pakietu środków politycznych, by zwiększyć skalę takich podejść;

4. wzywa Komisję do oceny skutków gentryfikacji dzielnic i eksmitowania wszystkich lokatorów budynków z powodu przeprowadzanej na dużą skalę renowacji (ang. *renoviction*), a także różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz sytuacji obywateli znajdujących się w trudnej sytuacji; uważa, że podejście wspólnotowe, w uzupełnieniu do zabezpieczeń na poziomie regulacyjnym, mogłoby zachować istniejące społeczności, a także stworzyć zachęty o zasadniczym znaczeniu dla maksymalizacji efektywności energetycznej oraz pozyskiwania koniecznych inwestycji prywatnych i publicznych; podkreśla potrzebę wspierania obywateli znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji dzięki zapewnieniu im dostępu do godnych warunków życia, komfortu i zdrowia, oraz zwraca uwagę na ważną rolę mieszkalnictwa socjalnego;

5. podkreśla, że własność budynków, prawa dotyczące najmu oraz liczba właścicieli domów i najemców, a także możliwości inwestycyjne i programy wsparcia mieszkalnictwa, warunki pogodowe i systemy energetyczne różnią się w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że strategia fali renowacji musi uwzględniać różne okoliczności istotne dla poszczególnych państw członkowskich, również zgodnie ze zintegrowanymi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu; podkreśla w szczególności, że renowacje nie powinny prowadzić do niemożliwych do poniesienia przez najemców kosztów najmu;

6. podkreśla skalę ubóstwa energetycznego w Unii, które według szacunków może dotyczyć do 50 mln gospodarstw domowych⁽²¹⁾; podkreśla, że jednym z głównych celów fali renowacji i związanych z nią planowanych inicjatyw powinno być wyeliminowanie ubóstwa energetycznego i zapewnienie wszystkim zdrowych i bezpiecznych warunków życia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza zwrócić szczególną uwagę na renowację gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym, i podkreśla znaczenie przyjęcia środków służących oszczędzaniu energii, promowania nawyków dotyczących efektywnego zużycia energii oraz zmiany zachowań; podkreśla, że sektor publiczny musi być liderem w tej dziedzinie;

7. podkreśla natychmiastowy sukces punktów kompleksowej obsługi w zakresie renowacji energetycznej budynków jako przejrzystych i dostępnych narzędzi doradczych z perspektywy klienta, promujących łączenie projektów i odtwarzalnych modeli, informowanie o finansowaniu przez strony trzecie, koordynowanie renowacji i towarzyszenie im, a także budowanie zdolności gmin i aktywne angażowanie w cały proces lokalnych podmiotów, takich jak wspólnoty energetyczne, organizacje konsumenckie, stowarzyszenia lokalnych przedsiębiorstw, w tym z branży budowlanej, oraz spółdzielnie mieszkaniowe;

8. przypomina o konieczności podejmowania wysiłków zarówno publicznych, jak i prywatnych w celu osiągnięcia konkretnych rezultatów w obszarze efektywności energetycznej obecnych budynków; podkreśla potrzebę nie tylko tworzenia, ale także podtrzymania usług doradczych świadczonych przez punkty kompleksowej obsługi, aby w sposób ciągły zasilać rynek serią projektów, w tym projektów na mniejszą skalę; uważa, że utworzenie punktu kompleksowej obsługi na szczeblu regionalnym lub lokalnym zapewni lepszy dostęp do mechanizmów finansowania;

9. z zadowoleniem przyjmuje zawartą w Europejskim Zielonym Ładzie propozycję dotyczącą otwartych platform; podkreśla, że muszą być one przejrzyste, wielopoziomowe i integracyjne, obejmować szeroki wachlarz zainteresowanych stron i umożliwiać zwalczanie fragmentacji sektora budowlanego; przypomina, że platformy muszą służyć celowi uzyskania budynków wysoce energooszczędnych i zdekarbonizowanych do 2050 r., oraz uważa, że powinny stanowić narzędzie rozwiązujące problem barier dla renowacji i angażujące obywateli w dążenie do uzyskania konsensusu w oparciu o potrzeby społeczności;

⁽²¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640).

Czwartek, 17 września 2020 r.

10. podkreśla, że platformy regionalne powinny określać mierzalne cele, dążyć do tworzenia planów działania oraz prowadzić regularne wymiany z istniejącymi platformami wspólnych działań w ramach dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii⁽²²⁾, a także z istniejącymi agencjami i organami w państwach członkowskich w celu maksymalizacji ich wpływu; jest przekonany, że platformy są ważnym narzędziem wdrażania zintegrowanych programów renowacji budynków oraz wspierania państw członkowskich w realizacji ich długoterminowych strategii renowacji;

11. odnotowuje nową kartę lipską, która ma zostać przyjęta podczas prezydencji niemieckiej, oraz podziela opinię, że miasta odgrywają kluczową rolę w znacznej redukcji emisji gazów cieplarnianych i zwiększaniu efektywności energetycznej; uważa, że renowacja budynków w znacznym stopniu przyczyni się do osiągnięcia tych celów, a jednocześnie będzie promować sprawiedliwe, zielone i produktywnie miasta dzięki odpornym dzielnicom; wzywa prezydencję niemiecką w Radzie UE, Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, by miasta posiadały niezbędne i bezpośrednio dostępne zasoby finansowe na środki w zakresie renowacji, zwłaszcza w kontekście koniecznego ożywienia gospodarczego;

12. apeluje do Komisji, by przyjęła strategię ułatwiającą realizację zintegrowanych programów renowacji przewidujących gruntowne renowacje, w tym etapowe gruntowne renowacje, na szczeblu społeczności i regionu w państwach członkowskich, a także uwzględniającą potrzeby budynków w integracyjny i interaktywny sposób; podkreśla możliwość zabezpieczenia większej liczby rozwiązań w zakresie energii odnawialnej na miejscu i w pobliżu lub wykorzystania mechanizmów reagowania na zapotrzebowanie w ramach zintegrowanych programów renowacji; wzywa Komisję do zintensyfikowania prac nad Porozumieniem Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii oraz instrumentem na rzecz europejskich miast (EU City Facility); podkreśla ponadto w tym kontekście duże znaczenie agendy miejskiej i partnerstwa miejskiego;

13. wzywa państwa członkowskie, by wzmocniły rolę administracji lokalnej z myślą o wdrażaniu zintegrowanych programów renowacji na szczeblu dzielnic i społeczności, a jednocześnie stawały obywateli na pierwszym planie i odpowiednio godziły renowację z ochroną ważnego europejskiego dziedzictwa historycznego (zabytków i budynków), wymagając od organów lokalnych przekazywania informacji zwrotnych na temat osiągniętych rezultatów, a także najlepszych praktyk na potrzeby opracowywania przyszłej polityki na szczeblu krajowym;

14. wzywa państwa członkowskie, aby stworzyły ramy służące przewyższeniu sprzeczności bodźców, np. dzięki przekazywaniu dokładnych informacji, zapewnianiu odpowiednich bodźców i skutecznego egzekwowania⁽²³⁾, a także zwróciły stosowną uwagę na rodziny i społeczności żyjące w ubóstwie energetycznym, opracowując ramy regulacyjne pozwalające uniknąć zjawiska eksmitowania wszystkich lokatorów budynków z powodu przeprowadzanej na dużą skalę renowacji, np. przez wymóg przeznaczania dla nich odpowiedniej części powierzchni budynków poddawanych gruntownej renowacji lub przez priorytetowe traktowanie budynków o wyższym zużyciu energii lub stratach energii przy opracowywaniu zintegrowanych programów renowacji, a także przez wprowadzenie limitów podwyżek czynszu, pod warunkiem że nie ograniczy to zdolności do przeprowadzania renowacji w celu zwiększenia efektywności energetycznej;

15. wzywa Komisję do ustanowienia usług wsparcia dla projektów renowacji prowadzonych przez obywateli, a także wydania wytycznych wykonawczych dla państw członkowskich dotyczących koncepcji ram wspomagających i równych warunków działania dla wspólnot energetycznych wprowadzonych na mocy dyrektywy w sprawie rynku energii elektrycznej⁽²⁴⁾ i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, by zapewnić udane wdrażanie oraz pełne uznanie korzyści płynących z obywatelskich projektów energetycznych;

16. wzywa Komisję do natychmiastowego uruchomienia platform określonych w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu oraz do włączenia tych platform jako kluczowego priorytetu do zintegrowanych programów renowacji; podkreśla, że zintegrowanym programom renowacji powinny towarzyszyć inicjatywy UE dotyczące popularyzowania najlepszych praktyk w zakresie powielania programów, rozpowszechniania zdolności, integracji sektorowej i zabezpieczeń dla społeczności żyjących w ubóstwie energetycznym, zgodnie ze zobowiązaniami zawartymi w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków;

⁽²²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 75); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽²³⁾ Castellazzi, L., Bertoldi, P., Economidou, M., *Overcoming the split incentive barrier in the building sectors: unlocking the energy efficiency potential in the rental & multifamily sectors*, [Przewyższenie sprzeczności bodźców w sektorach budowlanych: odblokowanie potencjału w zakresie efektywności energetycznej w sektorach najmu i budownictwa wielorodzinnego], Luksemburg, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2017, <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC101251/Idna28058enn.pdf>

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

Czwartek, 17 września 2020 r.

Finanse

17. podkreśla, że istotnymi barierami dla inwestycji są początkowe koszty inwestycji, złożone systemy finansowania, sprzeczność bodźców (dylemat najemca-właściciel), średnio- i długoterminowy okres zwrotu, bariery regulacyjne i administracyjne, w tym dla budynków, które mają wielu właścicieli, kształt istniejącego wsparcia oraz brak przewidywalnych i długoterminowych ram politycznych;

18. podkreśla, że w kontekście odbudowy po kryzysie wywołanym przez COVID-19 i jego skutków dla finansów publicznych i prywatnych systemy finansowania powinny zachęcać do przeprowadzania gruntownych renowacji, w tym gruntownych etapowych renowacji, mających na celu osiągnięcie celów neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz nadawać priorytet takim renowacjom dzięki odpowiednim zachętom i celom służącym uzyskaniu wysoko energooszczędnych i bezemisyjnych budynków; uważa, że jest to warunek wstępny dla uznania renowacji budynków za zrównoważone inwestycje długoterminowe; podkreśla rolę wskaźników opłacalności, łącznie z dodatkowymi korzyściami w tym względzie;

19. podkreśla, że państwa członkowskie powinny dostarczyć jasnych wytycznych i określić mierzalne, ukierunkowane działania, a także promować równy dostęp do finansowania, w tym dla części krajowych budynków o najgorszej charakterystyce, konsumentów dotkniętych ubóstwem energetycznym, mieszkalnictwa socjalnego oraz gospodarstw domowych w sytuacji dylematu sprzecznych bodźców, a jednocześnie powinny uwzględnić przystępność cenową;

20. podkreśla, że należy wspierać właścicieli domów, szczególnie o niskich dochodach i dotkniętych ubóstwem energetycznym, stowarzyszenia i spółdzielnie mieszkaniowe, sektor budownictwa publicznego i władze lokalne w uodparnianiu budynków i środowiska zbudowanego na zmianę klimatu, na przykład za pomocą dotacji lub instrumentów finansowych w oparciu o dodatkowość finansowania w ramach wieloletnich ram finansowych (WRF), budżetów krajowych i źródeł sektora prywatnego;

21. uważa, że konieczne jest priorytetowe traktowanie finansowania renowacji w zakresie efektywności energetycznej w ramach poszczególnych odpowiednich funduszy europejskich, a także ścisła koordynacja w celu osiągnięcia synergii, ułatwienia łączenia źródeł finansowania, ułatwienia łączenia projektów i budowania serii projektów, aby zapewnić terminową absorpcję funduszy; wzywa instytucje finansowe do przeznaczenia znaczących zasobów na budowanie zdolności i pomoc techniczną; uważa, że konieczne jest co najmniej 75 mld EUR rocznie w postaci unijnych zachęt, w uzupełnieniu do ciągłego i stabilnego finansowania na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym oraz inwestycji prywatnych, by zapewnić gruntowne renowacje w kierunku wysoce energooszczędnych i zdekarbonizowanych zasobów budowlanych do 2050 r.; wzywa współustawodawców do zapewnienia koniecznego finansowania w ramach europejskiego planu odbudowy, również aby wspomóc te osoby w społeczeństwie, które chciałyby skorzystać z możliwości renowacji;

22. z zadowoleniem przyjmuje wnioski wskazujące, że istnieje premia cenowa za wysoce energooszczędne budynki⁽²⁵⁾, która zapewnia zwrot z inwestycji dla właścicieli budynków, ale uznaje konieczność zmniejszenia ogólnych kosztów mieszkań, budowy i renowacji;

23. zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia odpowiedniego i łatwego dostępu do kredytów i finansowania w celu wsparcia MŚP, społeczności i rodzin w przeprowadzaniu potrzebnych renowacji istniejących budynków;

24. z zadowoleniem przyjmuje dostępne możliwości finansowania na potrzeby renowacji budynków, takie jak zielone dotacje, bodźce podatkowe i zachęty pożyczkowe; dostrzega rolę europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (funduszy ESI) w finansowaniu projektów efektywności energetycznej i w określaniu efektywności energetycznej jako celu szczegółowego dla rozwoju regionalnego w latach 2021–2027; zwraca uwagę na rolę Grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego w zapewnianiu pożyczek, gwarancji i instrumentów finansowych, takich jak instrument finansowania prywatnego na rzecz efektywności energetycznej (PF4EE), instrument gwarancji inteligentnego finansowania na rzecz inteligentnych budynków, a także InvestEU, również umożliwiających finansowanie projektów renowacji mieszkań socjalnych;

⁽²⁵⁾ Hyland, Marie, Lyons, Ronan, Lyons, Sean, *The value of domestic building energy efficiency – evidence from Ireland*, *Energy Economics* [Wartość efektywności energetycznej budynków krajowych – dowody z Irlandii], *Energy economics*, T. 40, 2012; Mangold, Mikael, Österbring, Magnus, Wallbaum, Holger, Thuvander, Liane, Femenias, Paula, *Socio-economic impact of renovation and retrofitting of the Gothenburg building stock* [Społeczno-gospodarczy wpływ renowacji i modernizacji budynków w Göteborgu], *Energy and Buildings*, T. 123, 2016.

Czwartek, 17 września 2020 r.

25. zwraca uwagę na dobre praktyki państw członkowskich, takie jak wykorzystywanie dochodów w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), łączenie, uznawanie potrzeb gospodarstw domowych o niskich dochodach oraz wykorzystywanie funduszy regionalnych UE jako funduszy gwarancyjnych i odnawialnych; podkreśla, że istnieje możliwość finansowania szkoleń w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, a także efektywności energetycznej i zasobooszczędności w ramach Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji;

26. podkreśla potrzebę zwiększenia wskaźników absorpcji funduszy poprzez usunięcie barier, zwłaszcza dzięki pomocy technicznej, mniej złożonym kryteriom i uproszczeniu łączenia z innymi funduszami; ubolewa, że projekty w ramach europejskiego wsparcia energetyki na poziomie lokalnym (ELENA) nadal mają duże rozmiary oraz że mniejsze projekty i projekty dotyczące społeczności wymagają dodatkowego wsparcia i łączenia; uważa, że EU City Facility jest potencjalnie bardzo silnym mechanizmem wsparcia dla miast w opracowywaniu zintegrowanych programów renowacji, który należy kontynuować i który powinien zapewniać wsparcie także mniejszym projektom;

27. uznaje ważną rolę dotacji na programy badań i innowacji; uważa, że konieczne jest zapewnienie ciągłego i stabilnego finansowania zintegrowanych programów renowacji zarówno ze źródeł europejskich, jak i krajowych, bez przerw powodowanych różnymi środkami planowania budżetowego;

28. uważa, że państwa członkowskie muszą zadbać, aby we wszystkich zintegrowanych programach renowacji zarezerwować fundusze na przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu, dostępność oraz usuwanie barier technicznych i infrastrukturalnych dla gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji i o niskich dochodach, co umożliwi im korzystanie z odpowiednich, zdrowych i energooszczędnych mieszkań oraz włączenie do programów renowacji dzielnic; zwraca się o opracowanie i wymianę najlepszych praktyk z innowacyjnymi instrumentami finansowymi, takimi jak finansowanie i programy rachunkowe, w tym kredyty hipoteczne związane z efektywnością energetyczną, pożyczki EuroPACE i pożyczki REnOnBill;

29. odnotowuje rolę zarówno organów regionalnych, jak i Europejskiego Banku Inwestycyjnego w zapewnianiu wsparcia finansowego za pomocą pożyczek z sektora publicznego, które zachęcą banki komercyjne, fundusze emerytalne i sektor prywatny, zwłaszcza MŚP, do dalszego inwestowania w renowację budynków, np. dzięki publicznym gwarancjom kredytowym i innowacyjnym metodom finansowania;

30. uznaje rolę, jaką nowe modele biznesowe, takie jak umowy o poprawę efektywności energetycznej, renowacje prowadzone przez obywateli, wspólnoty energetyczne i przedsiębiorstwa usług energetycznych, mogą odgrywać w renowacjach, zwłaszcza w pozabilansowym finansowaniu mieszkań socjalnych, przedsiębiorstw budownictwa mieszkaniowego i parków biznesowych; zwraca uwagę na potrzebę powiązania intensywności finansowania z osiągniętym poziomem efektywności energetycznej, czego wymaga dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, oraz sugeruje dodanie premii dla domów plusenergetycznych; wzywa Komisję do wydania wytycznych wykonawczych dotyczących wszystkich odpowiednich przepisów pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, w szczególności do opracowania ram wspomagających dzięki wymaganiu regularnych konsultacji, aby zrozumieć potrzeby rynkowe, do zachęcania do łączenia funduszy prywatnych i publicznych, wykorzystywania jasnych wzorów umów i specjalnych procedur udzielania zamówień publicznych, wraz z dalszymi wyjaśnieniami na temat prawidłowego rozliczania inwestycji publicznych związanych z efektywnością budynków;

31. wzywa Komisję do skorygowania w górę celów w zakresie efektywności energetycznej, czego wymaga dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, rozpoczynając od zwiększenia głównego celu na 2030 r. w oparciu o odpowiednią ocenę skutków oraz w przewidywalny sposób, a także do zaproponowania minimalnych rocznych wskaźników renowacji budynków oraz środków politycznych zapewniających gruntowne renowacje, w tym gruntowne etapowe renowacje, i tworzących warunki sprzyjające finansowaniu i stabilności inwestycji;

32. wzywa instytucje europejskie do zapewnienia, by w odpowiednich funduszach nowych WRF nadawano priorytet kwotom przeznaczonym specjalnie na efektywność energetyczną i renowację budynków dzięki opracowaniu jasnych warunków i ram czasowych, łącznie z pomocą techniczną, w celu zapewnienia odpowiednich wskaźników absorpcji; zwraca uwagę na znaczenie gwarancji UE dla inwestycji, łączenia źródeł finansowania, a także dotacji w celu uruchamiania renowacji budynków mieszkalnych w zakresie efektywności energetycznej; uznaje rolę i udany model Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (do zastąpienia przez InvestEU); domaga się nadania priorytetu finansowaniu efektywności energetycznej budynków w ramach segmentu InvestEU dotyczącego zrównoważonej infrastruktury oraz zarezerwowania kwot przeznaczonych specjalnie na efektywność energetyczną jako celu szczegółowego dla rozwoju regionalnego, który musi być odzwierciedlony w odpowiednich umowach o partnerstwie podpisywanych przez państwa członkowskie z Komisją;

33. wzywa Komisję do usunięcia barier finansowych i niefinansowych dla wyższych wskaźników absorpcji funduszy regionalnych przeznaczonych na zintegrowaną renowację budynków do 2021 r.;

Czwartek, 17 września 2020 r.

34. apeluje, by zwiększyć zdolność instrumentu ELENA i Europejskiego Banku Inwestycyjnego do udzielania dostosowanej do potrzeb bezpośredniej pomocy finansowej i technicznej organom lokalnym, a także opracować szczegółowe wytyczne dla państw członkowskich w kontekście planu odbudowy po kryzysie związanym z COVID-19;

35. wzywa Komisję do zbadania wykonalności kierowania dochodów z ETS na działania w zakresie efektywności energetycznej, takie jak renowacja budynków, łącznie z mechanizmami zabezpieczającymi przed wahaniami, oraz wykonalności przeznaczania części dochodów z aukcji na szczeblu UE; apeluje do Europejskiego Banku Inwestycyjnego i krajowych instytucji finansowych, aby zapewniały wsparcie podmiotom opracowującym projekty w całym cyklu projektu oraz określały stały odsetek dotacji w celu zapewnienia atrakcyjności i przystępności cenowej renowacji dla obywateli;

36. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania elastycznych modeli synergii różnych programów finansowych i instrumentów finansowania efektywności energetycznej w budynkach; domaga się ponadto – zgodnie ze sprawozdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego⁽²⁶⁾ – przyjęcia podejścia opartego na opłacalności do renowacji budynków w zakresie efektywności energetycznej; zachęca do dokładnego monitorowania opłacalności programów operacyjnych na podstawie kosztu na zaoszczędzoną jednostkę CO₂; uważa ponadto, że Komisja powinna zapewnić, by administracje krajowe przestrzegały zasad opłacalności i efektywności do celów oszczędności energii przy przyznawaniu unijnych środków na projekty renowacji;

37. wzywa Komisję, by nadal ułatwiała stosowanie partnerstw publiczno-prywatnych, takich jak PF4EE, związanych z inteligentnym i zrównoważonym finansowaniem, i określała możliwe lokalne koncepcje inwestycyjne;

38. wzywa Komisję do zmiany przepisów UE dotyczących pomocy państwa, również dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w celu ustanowienia ram wspomagających dla środków w zakresie efektywności energetycznej oraz wspierania zintegrowanych programów renowacji, w tym instalacji lub modernizacji systemów ogrzewania z zastosowaniem uproszczonych procedur i odpowiednich wartości progowych, a także programów złomowania urządzeń grzewczych zasilanych paliwami kopalnymi i niewydajnych urządzeń po ich wymianie na indywidualne lub zbiorcze systemy ogrzewania oparte na energii odnawialnej lub wykorzystujące nadmiar energii cieplnej; podkreśla jednak, że wszelka zmiana przepisów UE dotyczących pomocy państwa musi przede wszystkim przyczynić się do równego traktowania i zwiększenia konkurencyjności;

Technologie budowlane i materiały budowlane

39. podkreśla potrzebę zmniejszenia kosztów, przyspieszenia oraz zwiększenia skuteczności, niezawodności i integracji w celu rozwijania zintegrowanych programów renowacji poprzez tworzenie otwartych i konkurencyjnych rynków renowacji i produkcję przemysłową zrównoważonych prefabrykatów, uznanie potencjału istniejących technologii w zakresie włączania energii odnawialnej do materiałów budowlanych, które można wykorzystywać jako wielofunkcyjne elementy okładzinowe na potrzeby modernizacji istniejących budynków, oraz potrzebę angażowania się w renowacje seryjne i dzielnicowe; podkreśla rolę prefabrykacji elementów poza terenem budowy w przyspieszaniu działań, zwiększaniu skali i opłacalności; zauważa, że w państwach członkowskich istnieją najlepsze praktyki w zakresie renowacji budynków w różnych segmentach budynków, które to praktyki należy teraz powielać i stosować na większą skalę, aby osiągnąć rezultaty; podkreśla korzyści płynące ze zwiększonych badań w tej dziedzinie;

40. podkreśla znaczenie elastyczności w wyborze technologii wykorzystywanych podczas renowacji i budowy; jest przekonany, że na potrzeby przyspieszenia dekarbonizacji zasobów budowlanych należy stosować wszystkie dostępne technologie w sposób oparty na celach; podkreśla, że wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych odgrywa zasadniczą rolę w takiej dekarbonizacji; zwraca uwagę na znaczenie zdekarbonizowanych systemów ogrzewania i chłodzenia z wbudowaną funkcją magazynowania dla bardziej połączonych i zintegrowanych wspólnot; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do aktywnego promowania pełnego włączenia energii ze źródeł odnawialnych do sektora budowlanego i do wprowadzania zachęt w tym obszarze;

41. wzywa Komisję do wsparcia programów badań i rozwoju dotyczących wydajnych materiałów budowlanych oraz, biorąc pod uwagę sytuację społeczną, domaga się wdrożenia przystępnego cenowo, opartego na energii odnawialnej systemu ogrzewania na obszarach wiejskich i w regionach oddalonych; wskazuje na duńskie najlepsze praktyki dotyczące dekarbonizacji energii cieplnej w ramach należących do społeczności sieci ciepłowniczych zasilanych energią słoneczną, pompami ciepła i biomasą;

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 11/2020 z dnia 28 kwietnia 2020 r. pt. „Efektywność energetyczna budynków – należy położyć większy nacisk na opłacalność inwestycji”, <https://www.eca.europa.eu/pl/Pages/DocItem.aspx?did=53483>

Czwartek, 17 września 2020 r.

42. zwraca uwagę na potrzebę informowania konsumentów i zachęcania ich, by zastępowali stare, niewydajne technologie ogrzewania i chłodzenia nowymi, wysoce wydajnymi i odnawialnymi rozwiązaniami, w szczególności podczas podejmowania decyzji o wymianie, a jednocześnie przyznaje, że paliwa kopalne, zwłaszcza gaz ziemny, odgrywają obecnie pewną rolę w systemach grzewczych budynków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do proponowania programów złomowania zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym oraz do wykorzystywania etykietowania i doradztwa energetycznego podczas rutynowych kontroli w celu przyspieszenia wymiany; wzywa państwa członkowskie do opracowania planów działania na potrzeby wycofywania technologii ogrzewania i chłodzenia opartych na paliwach kopalnych w ramach ich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu;

43. zwraca uwagę na czołową pozycję Europy w budowaniu zintegrowanej fotowoltaiki; sugeruje, by technologie energii odnawialnej były ogólnie uznawane za kluczowy strategiczny łańcuch wartości, a także sugeruje wykorzystanie europejskiego programu dachowych paneli słonecznych w nadchodzącej fali renowacji;

44. podkreśla znaczenie włączenia zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” do wszystkich polityk i środków, a także dla zmniejszenia potrzeb energetycznych w zakresie ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody oraz wykorzystania energii do oświetlenia i wentylacji, przy jednoczesnym zapewnieniu elektryfikacji resztkowego zapotrzebowania dzięki energii odnawialnej w połączeniu z pompami ciepła lub wydajnymi systemami ogrzewania i chłodzenia wykorzystującymi energię odnawialną, a także dla zarządzania obciążeniem i dla elastyczności;

45. podkreśla potrzebę usunięcia barier i poprawy dostępu do sieci, w tym m.in. potrzebę harmonizacji i uproszczenia zezwoleń dla MSP, a także potrzebę planowania zintegrowanych programów renowacji w celu osiągnięcia synergii, na przykład w odniesieniu do dostępności budynków, bezpieczeństwa sejsmicznego i przeciwpożarowego, elektromobilności (łącznie z okablowaniem wstępnym i stacjami ładowania pojazdów elektrycznych), poprawy odporności klimatycznej budynków, w tym dzięki tworzeniu obszarów zieleni oraz dachów i ścian pokrytych zielenią, co prowadzi do lepszej gospodarki wodnej i pomaga zwiększyć miejską różnorodność biologiczną;

46. przypomina, że podczas projektowania, wyboru materiałów, budowy, renowacji i eksploatacji budynków należy uwzględniać aspekty bezpieczeństwa przeciwpożarowego w celu poprawy zapobiegania pożarom, wykrywania, wczesnego tłumienia pożarów, ewakuacji, podziału na strefy pożarowe, odporności konstrukcyjnej i gaszenia pożarów, a także odpowiednie kompetencje specjalistów zaangażowanych w projektowanie, budowę i renowację;

47. uważa, że budynki efektywne energetycznie powinny być zdrowe, przystępne cenowo, bezpieczne i zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju; podkreśla znaczenie energii wbudowanej, zrównoważonego charakteru budynków, efektywnego gospodarowania zasobami, komfortu termicznego, lepszej jakości powietrza, zdrowych wewnętrznych warunków klimatycznych i podejścia opartego na cyklu życia zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, a także podkreśla potrzebę strategii na rzecz zrównoważonego środowiska zbudowanego w celu zastosowania całościowego i zintegrowanego podejścia; podkreśla w tym kontekście znaczenie włączania elementów pasywnych i naturalnych do projektu budynków, a także ogromny potencjał wykorzystywania zewnętrznych powierzchni budynków w zakresie przekształcania środowiska zbudowanego w zdecentralizowanego producenta energii odnawialnej, przy jednoczesnym zapewnieniu oszczędności gruntów i terenów krajobrazowych;

48. podkreśla konieczność odpowiedniego zarządzania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi oraz potrzebę ograniczenia generowania takich odpadów; zauważa, że należy stworzyć systemy gromadzenia i odbioru odpadów oraz obiekty sortujące w celu zapewnienia odpowiedniego i bezpiecznego postępowania z wszelkimi odpadami budowlanymi, a także recyklingu lub ponownego wykorzystania materiałów budowlanych, bezpiecznego postępowania z substancjami niebezpiecznymi, ich usuwania i zastępowania w strumieniach odpadów z myślą o ochronie zdrowia mieszkańców i pracowników, a także środowiska; uważa, że należy ustanowić system etykietowania dla gospodarki o obiegu zamkniętym, bazujący na normach i kryteriach środowiskowych dla materiałów, związanych z możliwościami ich łatwego ponownego wprowadzenia do łańcucha wartości przy niskim zużyciu energii, w szczególności z uwzględnieniem roli surowców wtórnych; zwraca uwagę, że obecne podejście zastosowane w deklaracji środowiskowej produktu należy poszerzyć i wykorzystać jako wkład w ocenę budynków na wzór ram zrównoważonego budownictwa Level(s); wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych działań dotyczących tych kwestii w planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym oraz w strategii na rzecz zrównoważonego środowiska zbudowanego;

49. podkreśla, że w okresie letnim miasta będą coraz bardziej doświadczać wyższych temperatur z powodu zmian klimatu; podkreśla ponadto wiele korzyści płynących z zielonych rozwiązań infrastrukturalnych dla poprawy jakości powietrza, komfortu i odporności na zmianę klimatu, znacznego zmniejszenia zapotrzebowania na energię, przyczyniania się do przywrócenia obiegu wody i wsparcia różnorodności biologicznej w miastach, a jednocześnie przyczyniania się do stosowania zasad obiegu zamkniętego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania do korzystania z naturalnych i niskoemisyjnych materiałów budowlanych, do stosowania zielonych dachów i ścian, chłodnych powierzchni i innych technik pasywnych podczas dużych renowacji budynków i w nowych gmachach; wzywa Komisję do uwzględnienia tych rozważań i promowania zielonej infrastruktury i elementów różnorodności biologicznej w ramach inicjatywy na rzecz fali renowacji;

Czwartek, 17 września 2020 r.

50. przypomina, że zrównoważone materiały budowlane takie jak certyfikowane drewno mają zasadnicze znaczenie dla uzyskania niskoemisyjnych, długotrwałych budynków, oraz że budownictwo oferuje możliwość magazynowania dwutlenku węgla w wyrobach budowlanych pochodzenia biologicznego w granicach zrównoważonej dostępności;

51. zwraca uwagę na znaczenie przeglądu istniejących norm zharmonizowanych w celu objęcia nimi zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych, które to normy powinny być spójne ze wspólnym europejskim podejściem do obliczania cyklu życia i obowiązującymi normami europejskimi, tj. normą EN 15978 dla budynków i EN 15804 dla wyrobów budowlanych; podkreśla, że podczas planowania renowacji należy zoptymalizować oddziaływanie w zakresie energii i klimatu w całym cyklu życia budynków zgodnie z celami gospodarki o obiegu zamkniętym, z uwzględnieniem oddziaływania produkcji, stosowania i projektowania na zdolność do recyklingu, recykling wyrobów budowlanych i odpady oraz urzędzenia potrzebne do przeprowadzania napraw; wzywa Komisję, aby zajęła się tymi kwestiami w strategii dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym oraz by dokonała do 2021 r. przeglądu rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych⁽²⁷⁾, aby umożliwić odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego tych wyrobów oraz nagradzać za badania technologiczne i innowacje mające na celu wspieranie renowacji i budowy budynków o wysokiej efektywności energetycznej;

52. wzywa Komisję do identyfikowania w dalszym ciągu najlepszych praktyk w zakresie zintegrowanych programów renowacji, by uwzględniać również budynki historyczne i zabytkowe; dostrzega specyfikę i wrażliwość budynków zabytkowych oraz uważa, że w znacznej większości przypadków można pogodzić ochronę budynków i ich lepszą charakterystykę energetyczną, a jednocześnie podkreśla, że renowacje budynków zabytkowych powinny być zawsze przeprowadzane zgodnie z krajowymi zasadami ochrony zabytków, wenecką kartą konserwacji i restauracji zabytków i miejsc zabytkowych z 1964 r. oraz początkową architekturą;

53. podkreśla potrzebę zapewnienia rzeczywistej oszczędności energii dzięki weryfikacji przez certyfikowanych ekspertów oraz monitorowaniu charakterystyki energetycznej po przeprowadzeniu renowacji, gdyż zagwarantuje to wysoką jakość renowacji, lepsze możliwości inwestycyjne i większą opłacalność⁽²⁸⁾;

54. apeluje do państw członkowskich, by w strategiach zamówień publicznych, a także w finansowanych ze środków publicznych projektach renowacji i budowy maksymalizowały i promowały ponowne wykorzystywanie, recykling i odzyskiwanie materiałów, np. dzięki przeglądowi celów w zakresie zielonych zamówień publicznych⁽²⁹⁾ oraz uproszczeniu kryteriów efektywności energetycznej, środowiskowych i społecznych dotyczących renowacji budynków, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania w procedurach udzielania zamówień publicznych; przypomina o znaczeniu lokalnie pozyskiwanych materiałów budowlanych w celu pielęgnowania tradycji budowlanych, zapewnienia materiałów najbardziej odpowiadających warunkom klimatycznym danych regionów oraz zmniejszenia emisji i kosztów transportu;

Standardy, umiejętności i zdrowe budynki

55. podkreśla znaczenie dodatkowych korzyści związanych z wymogami dotyczącymi renowacji w punktach aktywacji, jako że takie wymogi nie tylko prowadzą do oszczędności energii, ale także zwiększają wartość nieruchomości i zapewniają wsparcie w celu pokonania takich barier, jak sprzecznosc bodźców; uważa, że należy nadać priorytet gruntownym, w tym gruntownym etapowym, renowacjom budynków o najgorszej charakterystyce, w szczególności przez opracowanie minimalnych norm w zakresie efektywności energetycznej, które mają zasadnicze znaczenie dla inwestycji w renowację i powinny mieć przekrojowe zastosowanie, a jednocześnie opierać się na istniejących krajowych etykietach energetycznych; uważa, że takie środki są korzystne dla mieszkańców i mogłyby pomóc obywatelom w wychodzeniu z ubóstwa energetycznego⁽³⁰⁾; odnotowuje niskie poziomy gruntownych renowacji na przewidywanym poziomie 0,2 %; sugeruje rozważenie i wprowadzenie minimalnych poziomów renowacji, aby osiągnąć cele neutralności klimatycznej do 2050 r.;

56. podkreśla, że stopniowo zaostrzane minimalne normy w zakresie efektywności energetycznej pomagają w realizacji długoterminowych strategii renowacji, jeśli są prawidłowo zaplanowane i wprowadzane, oraz zapewniają bezpieczeństwo inwestycyjne na rynku, zwłaszcza jeśli towarzyszy im budowanie zdolności, dostosowane do potrzeb doradztwo, pomoc techniczna i wsparcie finansowe;

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

⁽²⁸⁾ Europejski Trybunał Obrachunkowy, op. cit.

⁽²⁹⁾ Komunikat Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. pt. „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” (COM(2008)0400).

⁽³⁰⁾ Dokument roboczy służb Komisji – Ocena wpływu towarzysząca wnioskowi dotyczącemu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, s. 95-97 (SWD(2016)0414).

Czwartek, 17 września 2020 r.

57. domaga się silniejszego, opartego na dowodach podejścia, które umożliwi, z pomocą wiarygodnych i wzmocnionych danych, dokładne oszacowanie efektywności energetycznej budynków i opłacalnych środków, promując równe warunki działania dla „najlepszych praktyk” w zakresie opłacalnych rozwiązań w UE;

58. wyraża przekonanie, że wprowadzenie paszportu renowacji budynku w celu promowania, koordynowania i śledzenia ciągłego ulepszania oraz monitorowania gruntowności renowacji i wydajności energetycznej jest korzystne dla właścicieli domów, operatorów budynków i najemców, którzy powinni mieć dostęp do paszportu renowacji; podkreśla, że taki paszport renowacji powinien być wspólnym unijnym narzędziem dostosowanym do specyfiki krajowej i regionalnej w celu stawienia czoła wyzwaniom związanym ze zróżnicowaniem budynków oraz zgodnym z obowiązującym systemem certyfikacji charakterystyki energetycznej budynków;

59. podkreśla znaczenie konsolidacji informacji dotyczących budynków w jednym narzędziu cyfrowym; uważa, że powinno to obejmować potencjał materiałów pod względem obiegu zamkniętego, ocenę czynników wpływających na jakość powietrza w pomieszczeniach, w tym z perspektywy zdrowia i bezpieczeństwa, oraz miarodajne wskaźniki oparte na istniejących narzędziach i normach środowiskowych;

60. podkreśla znaczenie i potencjał Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji w kontekście planu odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 w odniesieniu do szkoleń i kwalifikacji pracowników w sektorze budowlanym i sektorze renowacji, a także podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników w regionach dotkniętych transformacją, w tym cyfryzacji przedsiębiorstw na potrzeby przechodzenia na gospodarkę bezemisyjną;

61. podkreśla, że renowacja budynku powinna zawsze prowadzić do uzyskania zdrowych i wolnych od pleśni budynków z uwzględnieniem jakości powietrza wewnątrz pomieszczeń; podkreśla, że zmiana norm dotyczących jakości powietrza, warunków termicznych i innych aspektów dotyczących zdrowia i komfortu wewnątrz pomieszczeń, w tym światła dziennego i wentylacji mechanicznej, przyczynia się do zdrowia i wydajności użytkowników budynku i zwiększa ich potencjał w zakresie pracy i nauki, a także zapewnia znaczne oszczędności w obszarze dobrostanu, co tym samym ogranicza wydatki publiczne państw członkowskich oraz przynosi korzyści gospodarce UE i jej obywatelom jako całości;

62. podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu wiedzy na temat konserwacji i użytkowania budynków u osób zajmujących się tym zawodowo oraz użytkowników budynków, łącznie ze zmianą zachowań, aby w pełni czerpać korzyści wynikające z lepszej charakterystyki energetycznej;

63. apeluje do Komisji, by wyszła z unijną inicjatywą na rzecz umiejętności i informacji w sektorze renowacji i budownictwa, obejmującą aspekt płci, w celu zaangażowania zainteresowanych stron w przekwalifikowywanie, podnoszenie kwalifikacji i budowanie zdolności, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnienia, zwłaszcza w celu przyciągnięcia osób młodych do pracy w sektorze renowacji; podkreśla, że zapewnianie jakości, zgodności z przepisami i bezpieczeństwa wymaga od specjalistów zaangażowanych w projekt oraz budowę/renowację posiadania odpowiednich kompetencji i umiejętności, oraz że dotyczy to pośredników takich jak instalatorzy, architekci lub wykonawcy; wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowej strategii podnoszenia umiejętności w sektorze budowlanym, z naciskiem na efektywność energetyczną, zrównoważony charakter materiałów i obieg zamknięty, techniki pasywne, włączanie energii odnawialnej, w tym konsumpcji własnej i rozwiązań cyfrowych, oraz do zapewnienia szczególnego wsparcia pracownikom mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw;

64. wzywa Komisję do wspierania umiejętności i innowacji na potrzeby zintegrowanych programów renowacji za pomocą Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, ukierunkowanych działań „Maria Skłodowska-Curie” i programu Erasmus+ oraz do ustanowienia w ramach programu „Horyzont Europa” misji dotyczącej renowacji społeczności i dzielnic, a także wzywa Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA), by promowała i wdrożyła sojusz na rzecz umiejętności strategicznych dla sektora budowlanego, mający na celu projektowanie i przekazywanie wspólnych treści szkoleniowych, aby zwalczać obecny niedobór kwalifikacji; wzywa także indywidualne osoby, przedsiębiorstwa i organizacje do korzystania z pilotażowego instrumentu gwarancji w obszarze umiejętności i kształcenia oraz podobnych programów na potrzeby szkolenia, podnoszenia umiejętności i kształcenia w sektorach renowacji;

65. wzywa Komisję, aby opublikowała do 2022 r. szczegółowe oceny wpływu typologii budynków, najemców i tytułów prawnych oraz opracowała ramy legislacyjne wprowadzające minimalne normy w zakresie charakterystyki energetycznej dla istniejących budynków, które to normy należy stopniowo zaostrzać wraz z upływem czasu, zgodnie z celem na 2050 r.; podkreśla, że takie normy pomogłyby w zapewnieniu skuteczności działań prowadzących do uzyskania wysoko wydajnych i zdekarbonizowanych zasobów budowlanych najpóźniej do 2050 r. oraz mogą zagwarantować widoczność i bezpieczeństwo rynku w odniesieniu do transformacji istniejących budynków; podkreśla, że minimalnym normom w zakresie efektywności energetycznej na szczeblu krajowym powinien towarzyszyć kompleksowy pakiet środków z zakresu polityki obejmujący co najmniej informacje i dostosowane do potrzeb doradztwo dla obywateli oraz odpowiednie wsparcie finansowe;

Czwartek, 17 września 2020 r.

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia przyspieszonych cyfrowych paszportów renowacji budynków do 2025 r., zawierających część informującą o lepszej jakości powietrza i zdrowych budynkach;

67. wzywa Komisję do opracowania „kalkulatora klimatycznego UE” jako części fali renowacji, który zapewni dokładne i łatwo zrozumiałe etykietowanie materiałów budowlanych, wyrobów i usług związanych z renowacją budynków unijnych do 2050 r.; podkreśla, że kalkulator ten powinien zapewniać równe warunki działania dla kluczowych podmiotów odpowiedzialnych za ślad emisji gazów cieplarnianych w ramach zintegrowanych programów renowacji budynków unijnych lub podmiotów powiązanych z tym śladem, oraz że takie całościowe podejście wpłynęłoby pozytywnie na zachowanie obywateli, przemysłu i MŚP w UE; podkreśla, że koncepcja ta musi opierać się na zasadach gospodarki o obiegu zamkniętym i opartej na cyklu życia, aby napędzać popyt na przyjazne dla klimatu towary wyprodukowane w Europie, wzmacniając konkurencyjność sektora budowlanego UE; sugeruje, by Komisja podczas szacowania emisji gazów cieplarnianych stosowała znane już metody naukowe, np. czerpiąc inspirację z wprowadzonego przez nią „ślądu środowiskowego produktu”;

68. domaga się, aby w nadchodzącym przeglądzie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej zwiększono ambicje określone w art. 3, 5 i 18 oraz aby podczas przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków opracowano nowe podejście do określania norm budowlanych zgodnych z celami UE w zakresie energii i klimatu;

69. wzywa Komisję do przeglądu oddziaływania wywieranego przez świadectwa charakterystyki energetycznej w państwach członkowskich oraz do zaostreżenia obowiązujących przepisów; zauważa, że należy zwiększyć niezawodność, spójność i porównywalność świadectw charakterystyki energetycznej w całej UE, tak aby stały się one budzącym zaufanie narzędziem rynkowym do oceny charakterystyki i jakości budynków, w szczególności w sektorze finansowym;

Cyfryzacja i wiarygodne dane

70. uważa cyfryzację za czynnik umożliwiający aktywne uczestnictwo obywateli w systemie energetycznym dzięki wytwarzaniu rozproszonemu, przechowywaniu, elastyczności, integracji sektorowej i łączeniu sektorów; zwraca uwagę na rolę cyfryzacji w przyspieszeniu planowania, wdrażania, kontroli i monitorowania rezultatów planów renowacji, a także w wydajniejszym planowaniu energii i gospodarowaniu nią;

71. wzywa Komisję, aby przeanalizowała wiarygodność i brak danych na temat budynków i uwzględniła, w jaki sposób dalsze wykorzystanie cyfryzacji może przyczynić się pozytywnie do zapewniania silnego, opartego na dowodach podejścia podczas przyjmowania strategii politycznych związanych z efektywnością energetyczną i renowacjami; dostrzega potrzebę cyfryzacji krajowych baz danych dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej, danych budowlanych i innych informacji na temat budownictwa do udostępnienia przy występowaniu o cyfrowy paszport budynku i inne aplikacje inteligentnych budynków;

72. uznaje „internet rzeczy” za środek do pomiaru prawdziwego wpływu renowacji na charakterystykę energetyczną budynków oraz czynnik umożliwiający realizację opłacalnych strategii renowacji na dużą skalę; zwraca uwagę na ewentualną rolę zintegrowanej sztucznej inteligencji w obszarze analizy danych, a także w monitorowaniu i dostosowywaniu zużycia energii w budynkach oraz gospodarowaniu nią;

73. uważa, że cyfryzacja budynków i technologie budowlane są kluczowym czynnikiem uzyskania większej efektywności energetycznej; apeluje do wszystkich lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich zaangażowanych podmiotów o odgrywanie aktywnej roli w promowaniu cyfryzacji;

74. zwraca uwagę na korzyści wynikające z sieci o bardzo dużej przepustowości dla infrastruktury łączności w promowaniu inteligentnych domów, które są rozumiane jako powiązane z bardziej ogólnym cyfrowym ekosystemem energetycznym umożliwiającym budynkom korzystanie z inteligentnych funkcji i zapewnianie takich funkcji, a także pozwalającym na integrację energii i oszczędności w różnych sektorach gospodarki, łącznie z reagowaniem na zapotrzebowanie i optymalizacją wykorzystania energii wewnątrz budynków dzięki np. takim technologiom cyfrowym, jak urządzenia inteligentne, urządzenia automatyki domowej, elektryczne pompy ciepła, akumulatorowe magazyny energii, stacje ładowania pojazdów elektrycznych i inteligentne liczniki; z zadowoleniem przyjmuje cel zmienionej dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków dotyczący dalszego promowania inteligentnych technologii budowlanych z wykorzystaniem wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci jako narzędzia pomocniczego w ocenie takiej gotowości oraz w zwiększaniu świadomości wśród właścicieli budynków i mieszkańców na temat wartości systemów automatyzacji i sterowania budynkiem dla ogólnej charakterystyki budynków; jego stosowanie na podstawie art. 14 i 15 należy rozszerzyć;

Czwartek, 17 września 2020 r.

75. zwraca uwagę na znaczenie inteligentnych sieci jako czynników umożliwiających wydajne włączanie energii odnawialnej do sieci energii elektrycznej oraz zachęca do poszukiwania nowych możliwości współpracy z operatorami systemów przesyłowych i operatorami systemów dystrybucyjnych na potrzeby większej efektywności energetycznej i usług w zakresie energii elektrycznej; podkreśla, że inteligentne budynki podłączone do nanosieci i mikrosieci mogą zapewnić większą stabilność dostaw energii elektrycznej oraz dostępność systemów ogrzewania/chłodzenia;

76. podkreśla, że prawo do mieszkania i prawa konsumenta wymagają zabezpieczeń społecznych, ochrony danych, poszanowania prywatności i zgody zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO); podkreśla, że rozwiązania cyfrowe wprowadzane podczas renowacji powinny być intuicyjne, proste i interoperacyjne, a ich instalacji muszą towarzyszyć konieczne szkolenia, informacje i wsparcie dla mieszkańców; podkreśla potencjał nieinwazyjnych technologii cyfrowych w tym względzie;

77. wzywa Komisję, by oceniła potrzebę przeglądu wymogów dotyczących infrastruktury ładowania zawartych w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków; podkreśla, że inteligentna infrastruktura ładowania stanowi warunek wstępny dla rozwoju ekologicznej elektromobilności;

Fala renowacji

78. postrzega falę renowacji jako szansę na uzyskanie do 2050 r. efektywnych energetycznie i neutralnych pod względem klimatycznym zasobów budowlanych w ramach planu działania na rzecz zintegrowanych programów renowacji, skupiających się na społecznościach, szczególnie tych dotkniętych ubóstwem energetycznym, oraz szansę na zapewnienie sprzyjających zdrowiu, godnych, przystępnych cenowo i energooszczędnych budynków, w których ludzie mogą osiągnąć swój pełny potencjał zgodnie z Europejskim Zielonym Łądem i celem w zakresie zerowych emisji netto do 2050 r., możliwy do wdrożenia w pełnej synergii także z nową strategią przemysłową dla Europy, strategią MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy, strategią dotyczącą gospodarki o obiegu zamkniętym, mechanizmem sprawiedliwej transformacji oraz instrumentami odbudowy, a także strategiami budowy Europy na miarę ery cyfrowej;

79. jest przekonany, że fala renowacji może złagodzić skutki kryzysu związanego z COVID-19, stymulując gospodarkę krajową i lokalną i na przykład tworząc wysokiej jakości zasadnicze miejsca pracy w budownictwie i sektorach energii odnawialnej, wspierając pracowników mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które stanowią 97 % sektora, a ostatecznie zapewniając wiele możliwości i korzyści możliwych do uzyskania dzięki lepszej efektywności energetycznej budynków europejskich, w tym korzyści społecznych i środowiskowych; podkreśla, że fala renowacji może odgrywać ważną rolę w zrównoważonej odbudowie oraz może stanowić centralny element wszelkich planów naprawy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla w związku z tym, że Komisja nie powinna opóźnić tego wniosku i powinna odpowiadać za zapewnienie przeglądu wszystkich dostępnych opcji finansowania;

80. wymaga ambitnego wdrożenia pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”; podkreśla rolę krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu w maksymalizacji możliwości w sektorze budowlanym; potwierdza swoje zobowiązanie do ścisłego monitorowania wdrażania tego i wszystkich innych przepisów oraz apeluje, aby Komisja zapewniła egzekwowanie środków zawartych w zmienionej dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków;

81. wzywa Komisję do stosowania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” jako kluczowego elementu procesu renowacji unijnych budynków zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną;

82. z zadowoleniem przyjmuje długoterminowe strategie państw członkowskich dotyczące renowacji, określające kamienie milowe na rok 2030 i 2040 na drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej; wyraża zaniepokojenie znacznymi opóźnieniami w przedkładaniu długoterminowych strategii renowacji przez wiele państw członkowskich; wzywa te państwa członkowskie, aby skorzystały z możliwości wywiązania się ze swoich zobowiązań prawnych wynikających z dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i przedłożyły spóźnione długoterminowe strategie renowacji; zachęca rządy do wdrażania innowacyjnych strategii politycznych, aby aktywnie angażować obywateli w programy efektywności energetycznej; uważa, że długoterminowe strategie renowacji należy uznać za kluczowy instrument planowania, mierzenia postępów i osiągania celów efektywności energetycznej;

83. podkreśla, że wysoce energooszczędne i zdekarbonizowane budynki należy uzyskać w drodze znacznego ograniczenia zużycia energii dzięki realizacji silnych i wspomagających strategii politycznych w zakresie efektywności energetycznej przy jednoczesnym zaspokojeniu zapotrzebowania resztkowego energią odnawialną; podkreśla, że renowacje budynków należy włączyć w ogólniejsze działania zmierzające do dekarbonizacji systemu energetycznego oraz że powinny im towarzyszyć inwestycje, np. w wydajne lokalne sieci ogrzewania i pompy ciepła, z zastosowaniem podejścia

Czwartek, 17 września 2020 r.

systemowego/dzielnicy, które uwzględnia wszystkie potencjalne środki w zakresie efektywności, takie jak odzysk nadmiaru energii cieplnej; podkreśla konieczność określenia konkretnych działań w celu wykorzystania zidentyfikowanego potencjału wysokosprawnej kogeneracji i systemów ciepłowniczych; podkreśla, że takie systemowe podejście jest konieczne, aby zapewnić przejście na wysoce efektywną energetycznie, w pełni opartą na energii odnawialnej gospodarkę oraz osiągnięcie celu ograniczenia globalnego ocieplenia do mniej niż 1,5 °C;

84. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą promowania renowacji w szkołach, szpitalach i mieszkaniach dla potrzebujących, w szczególności w budynkach publicznych, które są często w najgorszym stanie; podkreśla jednak wyzwanie, jakim jest uwzględnienie ogromnych zasobów mieszkaniowych, które stanowią 75 % powierzchni zabudowanej w UE;

85. zgadza się z analizą, która stanowi, że renowacjom budynków w zakresie efektywności energetycznej towarzyszą liczne korzyści, takie jak lepsze warunki do nauki, szybszy odzysk energii cieplnej oraz wyciąganie ludzi z ubóstwa energetycznego; wskazuje na lepszą jakość powietrza wewnątrz i na zewnątrz pomieszczeń, redukcję emisji, wzrost efektywności energetycznej, poprawę komfortu termicznego i ograniczenie zależności od importu; domaga się systematycznego ujmowania tych korzyści w zintegrowanych programach renowacji;

86. wzywa państwa członkowskie do rozpoczęcia przekrojowych, dotyczących poszczególnych krajów i dostosowanych do potrzeb kampanii informacyjnych na temat licznych możliwości i różnorodnych korzyści wynikających z poprawy efektywności energetycznej budynków, a także do informowania o punktach kompleksowej obsługi i dostępnych możliwościach finansowania, również na szczeblu UE;

87. apeluje, by Komisja ujęła środki fali renowacyjnej w nowym i zmienionym prawodawstwie UE i zmieniła cele w zakresie klimatu i energii do 2030 r., z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości i opłacalności, umożliwiła tworzenie synergii między różnymi aktami prawodawstwa oraz ukierunkowała je na dążenie do osiągnięcia neutralności klimatycznej, a jednocześnie zagwarantowała uwzględnienie środków efektywności energetycznej, łącznie z renowacją budynków, jako kluczowej strategii wypełniania luki w celach do 2030 r.; podkreśla, że wsparcie finansowe musi zapewniać przystępność cenową mieszkań dla właścicieli i najemców;

88. wzywa Komisję do oceny długoterminowych strategii renowacji i do wydawania państwom członkowskim zaleceń wyszczególniających zarówno istniejące luki, jak i najlepsze praktyki; apeluje do państw członkowskich, aby monitorowały wdrażanie długoterminowych strategii renowacji i dokonywały ich przeglądu co 5 lat zgodnie z cyklem inwentaryzacji, o którym mowa w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), i jego architekturą podnoszenia ambicji, aby zapewnić osiągnięcie celu, jakim są wysoce efektywne energetycznie i neutralne pod względem klimatu budynki; wzywa państwa członkowskie, by wykorzystały długoterminowe strategie renowacji jako narzędzie do ustanawiania bodźców gospodarczych i ścieżek naprawy, wymagając ich ambitnej, szczegółowej i pilnej realizacji; wzywa te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do pilnego przedłożenia długoterminowych strategii renowacji;

89. wzywa do objęcia sektora budownictwa i renowacji, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, pakietami naprawczymi; domaga się, by w planie dotyczącym bodźców gospodarczych nadano priorytet inwestycjom w renowację budynków w kierunku budynków wysoce energooszczędnych i opartych na energii odnawialnej;

o

o o

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wszystkim instytucjom UE oraz państwom członkowskim.